

တုနိုင်းမွဲ(သဗ္ဗာ)

ကျတ်ကုန်းရွာ

အခန်း(၁)

"နေသွေး ... သတိထားပြီး အိပ်ကွာ မနက် မိုးလင်းမှာ ဆရာတို့ ခရီးဆက်တာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာ တပည့်အတွက် စိတ်မပူပါနဲ့ ဆရာသာ စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်နဲ့ အိပ်နော်"

"မင်းလည်း ခရီးပန်း လာတာပဲလေ အိပ်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ... ဒါဆို တပည့်လည်း အိပ်မယ် ခဏနော် ဆရာ ကျွန်တော် အပေါ့ သွားလိုက်ဦးမယ် ဆရာအိပ်နှင့်"

"အေးအေး မှာ ထားတာတွေ မမေ့နဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ တပည့် မမေ့ပါဘူး"

ဆရာဒီပနဲ့ နေသွေးနောင်တို့ သည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆရာတပည့် သံယောဇဉ်ဖြင့် လူတွေကို ဆေးလိုက်ကုပေး ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ။

ဆရာ ဒီပသည် တပည့်ဖြစ်သူ နေသွေးနောင်ကို သားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ချစ်ခင်ရှာသည်။ ။ ထိုနည်းတူ နေသွေးနောင်ကလည်း ဆရာဒီပကို ဆရာလို တစ်မျိုး မိဘလို တစ်သွယ် ချစ်ခင်၏။ နယ်လှည့် ဆေးကုကြသော ဆရာဒီပတို့ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက် လမ်းတွင် တည်းကြရသည် မှာ အဆန်းတော့ မဟုတ်ချေ။ သို့သော် သည် အခါ သူတို့ ရောက်နေ

သည် ကား သရဲခြောက်သည် ဟု နာမည်ကြီးနေသော နေရာတစ်ခုပင်။ သို့သော် ဆရာဒီပလို ဆေးပညာတတ် တစ်ယောက်က ဒီလို သရဲ တစ္ဆေ ဇာတ်လမ်းများကို သိပ်တော့ မယုံကြည်ပေ။ နယ်လှည့် ဆေးကုသနေ သော်လည်း ဆရာဒီပသည် ဆေးတက္ကသိုလ်မှ ဆေးလက်မှတ် ရထားသူဖြစ်သည် ။

မြို့ပြတွင် မိဘများက သဘောတူသူနှင့် လက်မထပ်ချင်သည် က တစ်ကြောင်း မြို့ပြတွင် ဆေးခန်းမဖွင့်ပဲ တောရွာများ တွင် သာ ပညာကို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုချင်သူ ဖြစ်၍ မြို့မှ ထွက်လာကာ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ နှင့် နယ်လေးမှာ အတူလိုက်နေကာ ယခုကဲ့သို့ နယ်လှည့် ဆေးကုနေ သော သူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တော့သည် ။ နေသွေးနောင်မှာ လည်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စိုင်းနောင်ခ၏ သားဖြစ်လေသည် ။ စိုင်းနောင်ခနှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့ ဆုံးကတည်းက နေသွေးနောင်ကို စောင့်ရှောက် ခဲ့သည် မှာ ယခုဆို ၁၆နှစ်ကျော် ခဲ့လေပြီ။

ဆရာဒီပလည်း မိဘများ ကွယ်လွန်ပြီဆိုတဲ့ သတင်း ကြားပြီးကတည်းက မြို့နှင့် အဆက်ပြတ်ခဲ့ လေ၏။ အကြောင်းမှာ အမွေကိစ္စ စကားများ ရမည့်အရေး ကြိုသိနေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည် ။ ဆရာဒီပ၏ ဘဝဇာတ်လမ်းကို သူ့ရဲ့ ညအိပ်ရာ ဝင်ချိန်တိုင်းတွင် အမြဲစဉ်းစား တွေးတောဖြစ်ချေသည် ။

"ကို ... "

"သက်ထား ပြောလေ ဘာများ လဲ"

"ကို ဆေးကျောင်းပြီးရင် ဒယ်ဒီရဲ့ ဆေးရုံမှာ ထိုင်ပေးရမယ်နော်"

"ဒါကတော့ သက်ထား ကိုယ်ငြင်းပါရစေကွာ"

"ဟင် ဘာလို့ လဲ ကိုရဲ့ "

"ဘာလို့ ဆို ကိုယ်က ဆေးပညာကို မြို့ပြလို ဆရာဝန်ပေါ့တဲ့ အရပ်မှာ အသုံးမပြုချင်ဘူး တောရွာမှာ ပဲ အသုံးပြုချင်လို့ "

"အင်းပါ ဒါပေမဲ့ကို သက်ထားကတော့ နယ်မှာ မနေနိုင်ဘူးနော် "

"ကိုယ်ကလည်း မနေခိုင်းပါဘူး ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ဖြစ်ဖို့ ကလည်း စောပါသေးတယ်"

"ဘာပြောတယ်ကို ဆေးကျောင်းပြီးရင်ပဲ ကိုအသက်က ၂၄ဖြစ်နေပြီ ဒါကို စောသေးတယ် ဆိုတော့ ဘယ်တော့မှ လက်ထပ် ဖြစ်မှာ လဲကို"

"ကိုယ် မသိသေးဘူး သက်ထား အားတော့နာပါတယ် ကိုယ်လက်မထပ် ချင်သေးတာတော့ အမှန်ပဲ"

"တော်ပြီကို ကိုယ်က သက်ထားကို အပျော်သက်သက် တွဲနေတာပဲ သက်ထားတို့ က ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းဆိုတော့ ဒီမှာ ပဲ လမ်းခွဲကြရုံပေါ့"

"ကိုယ်ပြောနိုင်တာ တစ်ခုကတော့ ကိုယ် မင်းကို အပျော်တွဲတာ မဟုတ်ခဲ့ဘူး ကျန်တာကတော့ မင်းသဘောပါ သက်ထားရေ မင်းပျော်ရွှင်ပါစေ"

ဒီလိုနဲ့ ဒီပနဲ့ သက်ထားစံတို့ အချစ်ဇာတ်လမ်း တစ်ခန်း ရပ်ခဲ့ရတယ်

။ ငွေမျက်နှာပဲ ကြည့်တဲ့ သက်ထား ဂုဏ်မက်တတ်တဲ့ သူနဲ့ ဒီပလိုလူ အဆင်မပြေ တာတော့ ထူးဆန်းသည့် ဖြစ်ရပ် မဟုတ်ချေ။

ချစ်သူ သက်တမ်း၄နှစ် ပြည့်ခါနီး ချစ်သူတွေ လမ်းခွဲခဲ့တာကို သူငယ်ချင်းများကတော့ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည် ။ သက်ထားကတော့ သိပ်မကြာခင်မှာ ပဲ သူသတ်မှတ်ထားသော စံနှုန်းများ နှင့် ပြည့်စုံသူ တစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည် ။ ဒီပကတော့ စာပဲ အာရုံထားကာ ဘွဲ့ရကာ ဆရာဝန် တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ သိပ်ပင် မကြာခဲ့ချေ။ ဒီပအတွက် ဆရာဝန်ဘဝကနေ နှုတ်ထွက်ခဲ့ရသည့် နေ့ရက် ရောက်ခဲ့ရပြန်သည် ။

"သား မင်းအတွက် ဆေးခန်း ဖွင့်ပေးမယ်"

"ဟင့်အင်း မာမီ သားတာဝန်ကျတဲ့ ဆေးရုံတွေမှာ အချိန်စေတာနဲ့ နောက်ဆို နယ်မှာ ဆေးခန်းသွားဖွင့်ဖို့ စဉ်းစားပြီးပြီ"

"ဘာလဲ သားက နယ်မှာ ဆေးကုမယ် ဟုတ်လား ... မရဘူးသား သိပ်မကြာခင် မင်းကို ဒယ်ဒီ မိတ်ဆွေရဲ့ သမီးဖြစ်သူနဲ့ လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ် ထားတယ်။"

"ဟင်အင်း သားသဘော မတူနိုင်ဘူးဒယ်ဒီ"

"ဒါဆိုလည်း မင်းသဘောပဲ မင်းက ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်နိုင်မယ် ထင်နေတာ မိဘကျေးဇူးကြောင့် ဘွဲ့ရခဲ့တာကို မေ့နေပြီ မင်းကို မမြင်ချင်တော့ဘူး မင်းခုချက်ချင်း အိမ်ပေါ်ကဆင်းသွား"

အဖေဖြစ်သူရဲ့ စကားအရ ထိုနေ့မှ စ၍ အိမ်ပေါ်က ဆင်းခဲ့တော့သည် ။ မဆင်းနဲ့ ဟု တားမည့်သူ မရှိခဲ့သည် ကား ဒီပကို အိမ်ကို ခြေဦးပင် မလှည့်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရချေသည် ။ ထိုနေ့မှ စ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူရဲ့

ရွာကလေးမှာ ဆေးကုခဲ့သည် မှာ ကြာညောင်း ခဲ့ချေပြီ။

သူ့ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းကို စဉ်းစားရင်း ဒီပ အိပ်မော ကျသွားတော့သည် ။
